

Arrest

nr. 103 598 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 13 juni 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 10 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan verzoekers ter kennis gebracht op 15 mei 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 april 2011 hebben verzoekster en haar minderjarige dochter S. E. een aankomstverklaring afgelegd bij het gemeentebestuur van Izegem. Hun visum type C was geldig tot 9 mei 2011. Verzoekster vervoegde haar echtgenoot, S. S, en hun tweede minderjarige dochter, S. L.

Op 1 mei 2011 diende verzoekster samen met haar minderjarige dochter een aanvraag in, op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), wegens de gezondheidsproblemen van haar schoonvader die in België verblijft, waarvoor zij zou blijven zorgen.

Op 1 februari 2012 diende verzoekster samen met haar echtgenoot en 2 minderjarige dochters een tweede aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Als medische aandoening riep verzoekster haar zwangerschap in.

Op 13 maart 2012 dienden verzoekers samen met de vader van verzoeker, de heer S. M, een nieuwe aanvraag in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, wegens het posttraumatisch stresssyndroom waaraan de vader van verzoeker lijdt.

Op 10 mei 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 februari 2012 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.02.2012 bij onze diensten werd ingediend door ;

Naam:

M., A. (R.R.: [...]) geboren te M. op [...]

S., S. (R.R.: [...]) geboren te A. op [...]

+ kinderen:

S., E. geboren te M. op [...]

S., L. geboren te M. op [...]

Nationaliteit: Armenië

Adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden (en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 23/12/2011 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte en/of de noodzakelijk geachte behandeling. Op het standaard medisch getuigschrift wordt verwezen naar attest(en) in bijlage. Echter, dit overige medische attest vertoont evenmin een uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekers voeren in hun enig middel de schending aan van het vertrouwensbeginsel, het “objectiviteitsprincipe”, de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. Daarnaast voeren ze ook de overschrijding of afwending van macht aan, alsook een beoordelingsfout

Zij lichten hun middel toe als volgt:

« Beroep tot nietigverklaring: [...]

Bijgevolg worden volgende middelen ingeroepen :

Doordat DVZ stelt :

Dat de aanvraag machtiging tot verblijf van verzoekers gebaseerd op het artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 onontvankelijk is (sic) reden dat het ingediend medisch getuigschrift drie medische gegens (sic) zouden ontbreken : ziekte, graad van ernst en de noodzakelijke behandeling ;

Terwijl :

Gegeven de actuele en evolutieve gezondheidstoestand voegt verzoekster een nieuw complementaire(sic) medisch getuigschrift hierbij :

de ziekte (depressie) staat erop vermeldt, de graad van ernst (details staan op het medisch document) en de noodzakelijke behandeling (staat verspreid over diverse rubrieken)

Verzoekster zal dit medisch document navolgend aanvullen, desnoods is er doorverwijzing naar een specialist ;

Tegenpartij houdt geenszins rekening met het evolutief karakter van de toestand van verzoekster - zoals hiervoor reeds aangehaald - en waaruit blijkt dat de familiekeren zich zou opsplitsen - ten nadele niet enkel van haar gezondheidstoestand doch ook ten nadele van de anderen waarmee zij samenwoont (namelijk de schoonvader e.a.)

Het grondgebied moeten verlaten en kerngezinsleden moeten achterlaten, blijkt nadelig te zijn zowel voor deze die zouden vertrekken als voor diegene die zouden blijven op het grondgebied België ;

Door een dergelijke maatregel te treffen zou DVZ de algemene zorgvuldigheidsplicht niet naleven, en hierdoor een beoordelings- en motiveringsfout begaan ;

Dat verzoekster ten andere alle stappen zal ondernemen teneinde haar administratieve situatie, gegeven haar gezondheidstoestand te kunnen in orde brengen ;

Vordering tot schorsing:

Middelen:

Schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht, motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel en dus een beoordelingsfout :

Hier komen dezelfde middelen te (sic) als bij het beroep tot nietigverklaring ;”

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hiertoe is de overheid verplicht in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestuurshandeling ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip ‘afdoende’ impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden bestuurshandeling geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de bestreden beslissing een motivering in feite, namelijk dat het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet omdat het standaard medisch attest geen enkele uitspraak vertoont omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt om te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestuurshandeling is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de voornoemde motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekers de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* voldaan. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht te worden behandeld.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht vereist *in casu* een onderzoek van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekers dienden op 1 februari 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing van 10 mei 2012 werd getroffen op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. (...)

§ 2. (...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° [...];

2° [...];

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° [...];

5°. [...]"

Uit de hierboven weergegeven bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het door verzoekers bij hun aanvraag gevoegde standaard medisch getuigschrift van 23 december 2011 alsook het overige medisch attest van 31 oktober 2011, dat ingediend werd ter ondersteuning van hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bevinden zich in het administratief dossier. In deze aanvraag werd als ziekte de zwangerschap van verzoekster ingeroepen. Het dient te worden benadrukt dat de bestreden beslissing enkel uitspraak doet over de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 1 februari 2012 en niet over de aanvraag om machtiging tot verblijf van 13 maart 2012.

Onder de rubriek "B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend (...)" wordt enkel het volgende vermeld: "A0P2G3 V.B.= 6/4/2012" Onder punt D peilende naar de mogelijke complicaties bij stopzetting van behandeling of onder E. "evolutie en prognose van de aandoeningen" staat niets ingevuld. Zowel uit het standaard medisch getuigschrift van 23 december 2011 als uit de bijlage bij dit getuigschrift van gynaecologe E.W. van 31 oktober 2011 kan enkel vastgesteld worden dat verzoekster zwanger was, dat zij daarvoor gynaecologisch werd opgevolgd, wat de vermoedelijke bevallingsdatum was en dat er enkele preventieve maatregelen werden toegelicht.

Daargelaten de vraag of een zwangerschap als een ziekte kan worden beschouwd, blijkt uit het voorgaande onmiskenbaar dat het bijgebrachte standaard medisch getuigschrift en het overige medisch attest geen enkele uitspraak vertonen aangaande de graad van ernst van de "aandoening".

Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris, en het steunt op een correcte feitenvinding, om te oordelen dat in de medische attesten geen melding wordt gemaakt van de graad van ernst van de aandoening en dat daarom de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard op basis van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Waar verzoekers wijzen op een nieuw standaard medisch getuigschrift van 29 mei 2012 waaruit nu wel een aandoening zou blijken, m.n. haar depressie naar aanleiding van de weigering tot regularisatie, moet echter vastgesteld worden dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing wordt beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (*ex tunc* beoordeling). De bestreden beslissing dateert van 10

mei 2012 bijgevolg kon verweerder geen rekening houden met het nieuwe standaard medisch getuigschrift.

Waar verzoekers aanvoeren dat geen rekening werd gehouden met het evolutief karakter van de toestand van verzoekster, met name het feit dat ze nu depressief is, kan verwezen worden naar het voorgaande wat betreft het nieuwe attest van 29 mei 2012 en moet gesteld worden dat uit artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet blijkt dat de beoordeling van het vermelden van de graad van ernst in het standaard medisch getuigschrift, zoals wordt beoordeeld in de ontvankelijkheidsfase, betrekking heeft op het standaard medisch getuigschrift en eventuele bij dit getuigschrift gevoegde bijlagen die worden gevoegd bij de aanvraag. Het weze herhaald dat uit geen van beide medische getuigschriften, gevoegd bij de aanvraag, een graad van ernst van een "aandoening" bleek.

Waar verzoekers wijzen op het feit dat door de bestreden beslissing de familiekeren zou opgesplitst worden, ten nadele van de gezondheidstoestand van verzoekster, alsook van de schoonvader van verzoekster, stipt de Raad aan dat *in casu* de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel bevat, zodat het argument niet dienstig kan worden aangevoerd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris zijn beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Verzoekers maken niet aannemelijk, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenvinding of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de voorbereiding van de beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden, noch wordt een beoordelingsfout aannemelijk gemaakt.

Verzoekers geven niet aan op welke wijze het door hen ingeroepen vertrouwensbeginsel, het "objectiviteitsprincipe" zou zijn geschonden door de bestreden beslissing, of waarom er van overschrijding of afwending van macht sprake zou zijn, zodat deze onderdelen van het enig middel onontvankelijk zijn.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU